

Križalka.

Sestavil J. W.

I.				II.			
1				1			
2				2			
3				3			
4				4			
			III.				
		1					
		2					
		3					
		4					
IV.				V.			
1				1			
2				2			
3				3			
4				4			

Vsak kvadrat vsebuje 4 besede, ki se čitajo v vsaki vrsti vodoravno in navpično kot ista beseda; vogelne črke III. kvadrata se križejo z zadevnimi črkami ostalih štirih kvadratov, kakor kaže slika. 1. vrsta vsakega kvadrata znači slovensko reko, torej 5 imen rek. — Nadalje značijo: V I. kvadratu 2. vrsta: angleško postojanko v Aziji; 3. matematičarja slovenskega rodu; 4. državo v Aziji. — V II. kvadratu: 2. kosilo; 3. vojaški oddelek; 4. osebo iz sv. pisma. — V III. kvadratu: 2. obrtnika; 3. domačo ptico; 4. neko sladko žganje. — V IV. kvadratu: 2. rastlinski drobec; 3. časovno razdobje; 4. osebo iz sv. pisma stare zaveze. — V V. kvadratu: 2. barvo (kot pridevnik); 3. tečno jed; 4. pripadnika srednjeveškega naroda.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki. Upoštevali pa bomo le rešitve v lično načrtani obliki križalke.

Rešitev koračnice v 2. štev.

Ko jaz v gomili črni bom počival
in zelen mah poraste nad menoj,
veselih časov srečo bo užival,
imel bo jasne dneve narod moj.

Simon Jenko.

Prav so jo rešili: Ferdo Košar, Teharje, p. Štore; Boris in Branko Kmet, Kranj; Gvidon Hrašovec, Novo mesto; Miro Vani, Ruše; Slavko Rössner, Celje; Zdenko Jamšek, Breg pri Ptuj. — Žreb je določil najavljeno darilo Gvidonu Hrašovcu v Novem mestu. — Danes razpisujemo dar: E. Gangl, Fantje od fare. — Med rešilce v 2. štev. pridejo še: Verica Fürstova, Rečica v Šav. dol.; Marko Šetinc, Vrhnika; Vida Vrezčeva, Ribno pri Bledu; Alojz Potočnik in Marija Kokolova, Sv. Barbara pri Mariboru; Sabina Fistrova, Ovšiče pri Podnartu; Boris Menard, Ljubljana.

Dva psa.

Jan Fr. Hruška.

Grajski buldog, ki je bil tako debel, da je jedva hodil, se je posmehoval mlekar-skemu psu, vpreženemu v voziček, na katerem je bilo več težkih vrčev.

»Kako vendar, da ne uideš iz take sužnostil« je začel. »Mene poglej, kako sem prost: nič ne delam, ležim, kadar in kolikor dolgo hočem, pa dobre hrane imam več ko zadosti!«

»Samo ležati, dobro jesti in nič delati — to imaš ti za prostost?« se je zavzel mlekarški pes in ostro pogledal na buldoga.

»Jarem na tilniku — to je vendar očitna sužnost!« se je izgovarjal buldog, da bi se izognil odkritosrčnemu odgovoru ter še odurno pristavil: »In poleg vsega moraš še vlačiti takle voz!«

»Jarem na tilniku,« je resno pripomnil mlekarški pes, »je potrebno orodje za moj posel, od katerega živim. Težke vrče vlačim samo, kadar je treba. Ti pa vlačiš nepotrebno breme ogabne svoje debelosti in ga ne moreš odložiti niti za trenutek. Ti si suženj lenobe!« —

Posl. Jos. Gruden.

Liščki v solncu.

(Basen.)

Solnce je sijalo nanje, da so se jim lesketale razpete perutnice, kakor z bleščočimi dragulji posute. Leteli so nad dolino v gugajoči se črti, veseli, žvrgoleči, in se pogovarjali med seboj.

Prvi je rekel: »Najlepši ptiči na svetu smo mi liščki! Posebno če sije na nas solnce: kakor zlati kraljički se leskečemo!«

Drugi je rekel: »Gosposki ptiči smo mi, v visoko družbo spadamo — na sirote v siromašnih suknjicah, kakor je recimo slavec, se še ne ozremo.«

Tretji je rekel: »Kaj bi se ozirali posebno še na slavca, kakor da nam je kaj do njegovega petja! Saj smo vendar najboljši pevci mi sami!«

Slišala pa je vse to vrana, ždeča na vrhu samotnega topola sredi doline, in zasmejala se je s svojim hripavim glasom na vse grlo: »Oj vi, gizdalinčki ošabni — počasi,

počasi! Perje se vam res lepo leskeče v solncu, toda kar se tiče petja, ste z menoj vred veliki siromaki! Če sije solnce še toliko na vas — slavčevega glasu ne dobite nikoli!«

Na to vesela jata liščkov ni vedela odgovora, pa je potihnila, naglo odjadrala preko doline in se skrila za prvim gričem.

»Kakor je pač običaj vseh gizdalinskih blebetečev... saj sem vedela...« se je skrivnostno namuznila vrana in tudi sama odletela s topola. *Jernej Popotnik.*

Prva pomoč.

Spisal dr. Mavricij Rus, mestni fizik in zdravnik šef rešilne postaje v Ljubljani. S 40 slikami. Založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Cena 32 Din. — Človeka preganja sto in sto nesreč na dan in lahko podleže smrti, če si ne zna pomagati. Mnogo ljudi pa lahko rešimo smrti, če jim pravočasno priskočimo na pomoč in če jim znamo pomagati. V to svrhu je spisal dr. Rus knjigo »Prva pomoč«. Knjiga je velikega pomena za pouk mladine v šoli, za poljudna predavanja, ki jih lahko vsakdo napravi na podlagi te knjige, za ljudske in šolarske knjižnice, ker je knjiga pisana tako poljudno, da je razumljiva vsakomur. Obsega pa tudi vsa poglavja, ki jih mora znati vsakdo, kdor hoče priskočiti na pomoč ponesrečenemu človeku. Učitelji jo potrebujejo, ker se jim pri telovadnem pouku ali pri ročnem delu lahko ponesreči otrok, ki mu morajo pomagati. Najprej knjiga opisuje, kako je postopati z vsakršnimi ranami, krvavitvami iz ran, iz nosa in pri opasnosti izkrvavljenja sploh. Kako nam je postopati z opekljinami in oparinami, z razjedami, ozebljinami? Kako napravimo umetno dihanje, če kdo ponesreči? Pri poškodbah po blisku in elektriki. Nadalje obsega še vsa važna poglavja, ki jih moramo poznati, ako hočemo nesrečniku nuditi prvo pomoč. Za vse slučaje nam pove dr. Rus, kako se jih obvarujemo in kako je postopati s takimi bolniki. Knjiga je edina te vrste v naši književnosti. Pisana je poljudno in opremljena s slikami, iz katerih je razvidno, kako je postopati v posameznih slučajih s ponesrečenimi in obolelimi ljudmi. Tudi mladini to prekoristno knjigo toplo priporočamo!

